

Beste klanten,

Akelei heeft de afgelopen jaren heel wat verandering en verjonging doorgemaakt. Met deze nieuw(jaar)sbrief delen we graag met jullie wat er achter de schermen gebeurt.

Al enige jaren richt boer Jelle zich vooral op de grotere teelten op zijn velden in Putte, die ondertussen zijn uitgebreid tot een blok van 4.5 hectare. Hij zet daarmee de grote lijnen van Johan's ambities verder. Hij wordt hierin bijgestaan door vaste medewerker Sam en stagiair(e)s van de opleiding biologische landbouw van Landwijzer. En als de oogst voor de groothandel en winkel The Food Hub te groot is, springt Johan nog wel eens bij.

Greet, bijgestaan door Sam, bewerkt de percelen achter de winkel in Schriek. Kleinere teelten en directe afzet voor winkel, markt en pakketten is hun ambitie.

Sinds dit jaar werden de tunnels overgedragen aan Anja, die jullie de hele zomer lang van heerlijke tomaten en komkommers voorziet en de rest van het jaar onze winkel en marktkraam vult met verse gemengde sla en ander fris bladgroen. Ook bij haar thuis in de Grensstraat in Keerbergen teelt zij een breed assortiment aan groenten die ze rechtstreeks verkoopt in haar veldwinkel onder de naam "Buiten-gewoon".

Alles bij elkaar telen we het hele jaar rond een 60-tal gewassen.

Eind vorig jaar stapte ook Floriaan mee in het bedrijf. Hij neemt het grootste deel van de winkel voor zijn rekening en rijdt op zondag met een camionette vol verse groenten en fruit naar Heverlee om ze daar op de markt aan de man te brengen.

Akelei staat dus voor een heel team van gedreven mensen die zich dag in dag uit inzetten om jullie van kraakverse, vitale groenten met een goed verhaal te voorzien. We laten hen hieronder dan ook graag aan het woord, elk met zijn/haar verhaal hoe het afgelopen jaar werd ervaren.

Jelle

Ik zat aardig in de vakantiestemming en was reeds vroeg met de fiets vertrokken om tijdig aan te komen op de BD zomerschool. De glooiende heuvels van de Vlaamse Ardennen zijn het jaarlijkse decor waarin een kleine groep biologisch-dynamische boeren vanuit heel Vlaanderen elkaar ontmoet om stil te staan bij een welbepaald thema dat actueel is in de landbouw. Dit jaar was het de bodem die we letterlijk en figuurlijk onder de loep namen. Bioboeren en de bodem als thema? De pret en talloze interessante uitwisselingen waren verzekerd!

En daar zaten we dan, het was midden september en dankzij het mooie weer leek het nog volop zomer. De yurt zat gevuld met een 15-tal boeren en nog enkele andere mensen die affiniteit hebben met de biologische landbouw. Na een korte voorstellingsronde werd ons gevraagd of we iets misten. Het bleef echter stil. 'Zeg nog eens jullie leeftijden.' Ieder van ons zei opnieuw z'n leeftijd luidop: '36, 49, 60, 29,...' Toen iedereen zijn leeftijd nog eens had gezegd moesten we inderdaad toegeven dat we iets misten. Een jonge generatie boeren. Boeren met een leeftijd van 18 tot 25 jaar zaten niet in de kring.

Al snel waren we het erover eens dat dit de generatie is die zich nog moet ontplooiën en de juiste richting zoekt in het leven. 'Maar stel nu', gingen we verder, 'stel dat deze jonge boeren er toch waren?' We droomden wat luidop en deze ontbrekende generatie kreeg de titel: "jong boerengeweld".

'Jong boerengeweld?'

'Ja, er met veel vuur, overgave en passie tegenaan gaan.'

'En onvermoeibaar, met veel kracht,...'

Deze beschrijvingen deden me spontaan denken aan de voorbije aardappeloogst op Akelei...

Het was augustus en de jongeren van de JNM, Jeugdbond voor Natuur en Milieu, hadden hun tent opgeslagen op Akelei. Ze vroegen of ze een rondleiding konden krijgen en of ze mee mochten helpen. Dat kon zeker. We spraken af dat ze in de namiddag mee de aardappelen van het veld konden rapen. Het was een mooie, enthousiaste bende die in de namiddag het veld kwam opgewandeld. Ze kwamen mijn richting uit maar plots stopte iedereen en stonden ze met hun neuzen bijna tot tegen de grond. Een bruine behaarde rups had blijkbaar de aandacht naar zich toe

getrokken. Het was mooi om zien dat deze jongeren oog hebben voor de schoonheid en de wonderen van de natuur. En dat hun oog precies viel op een bruine rups op de bruine aarde is toch wel knap. Niemand wist om welke rups het ging en dat was ook niet belangrijk. Het was een pracht exemplaar en leek nog het meest op een kleine Chinese draak.

Maar, er moesten nog aardappelen van het veld worden geraapt. Daar waren ze toch voor gekomen niet? Nu, ik kan wel zeggen dat we er op Akelei stevig tegenaan gaan tijdens het werk en dat onze conditie best oké is. En toch, het volgende wat ik zag doe ik niet na hoor. De aardappelen vlogen de kisten in met een snelle vaart en wanneer er een kist volgeladen was, werd deze al lopend van het veld naar de camionette gebracht. Al lopend, met een temperatuur van 30 °C en kisten van 17 kg, 100 m, op en af. Een kar hadden deze JNM'ers niet nodig. Ik wist niet wat ik zag maar nu op de BD zomerschool is er gelukkig een naam voor: "jong boerengeweld".

De kracht van samenwerken was die dag in augustus zeer duidelijk en zichtbaar aanwezig. Boeren doe je niet alleen wordt gezegd en daar zit een grote waarheid in. Het is fantastisch en bevredigend om iedere dag met de natuur, de omgeving, enthousiaste helpers en klanten samen te werken aan een mooi bio verhaal.

Gelukkig nieuwjaar!

Jelle

Sam

Honger. Een stilzwijgend verlangen naar meer. Naar wat nog komen moet. Zonder er erg in te hebben dat het momenteel tijd is om tot rust te komen.

's Maandag, de schoolvakanties uitgesloten, kan ik genieten van een klein stukje Antwerpen-Berchem. De lessen van Landwijzer (praktijkopleiding biologische landbouw) gaan door in het huis van de scouts, een houten-stenen gebouw van vier etages gelegen op de Wilrijkstraat te Berchem. Elke maandagochtend diezelfde ervaring: treindeuren open, een mensenvloed stuift door de gangen van het station. Aan de ingang zit een gezellige man van vreemde origine met zijn trekzak waaruit vrolijke muziek waait. Ik zeg hem gedag, mijn geweten gesust daar ik geen muntstukken in zijn versleten mandje werp. Vervolgens tien minuten langsheen de R10, gepolierd door miljarden wagens en versierd met vervallen huizen. Als laatste onder een spoorwegbrug en de straat oversteken ter hoogte van mijn bestemming.

Tijdens deze pelgrimstocht word ik telkens overvallen door een verlangen. Zwarte handen, vuile knieën, een beetje zweet en de zoete geur van de boerenbuiten. En dan kijk ik uit naar dinsdag en de rest van de week. Onkruid wieden, schoffelen, oogsten, tractorwerk, sleuren met kisten vol verse groenten en andere boerderij-dingen. Kortweg: boeren. Werken en leven op het ritme van de seizoenen. Grijpen wat de dag te bieden heeft en er het maximum uit halen. Met een voldaan gevoel in bed belanden en vol goesting weer uit de veren. Het leven kan zo logisch zijn. Heerlijk!

Voor mij was afgelopen jaar prachtig. Met z'n allen werd er samen gewerkt en gezwoegd. Vele handen hebben veel werk verricht. Vertrouwen en vertrouwd worden. Genieten van de opkomende zon om de hitte een stapje voor te zijn. We oogstten honderden meters prinsessenboontjes. En tijdens de open veld-dag presenteerden we jullie met trots onze velden.

Plezier halen uit kleine dingen: een koninginnepage-rups op de venkel, een mierennest in een boom, een koek tijdens het prei-kuisen, pijnlijk koude vingers die plots warm aanvoelen, de natuur die naar me lacht. Zoals ik net schreef: 'Het was een prachtig jaar!'

Ik heb ondertussen twee seizoenen achter de rug als werknemer binnen Akelei. Ik ben hen dan ook zeer dankbaar om me op te nemen in hun team. Mijn leven heeft sindsdien een doel gekregen en bijgevolg zin. Iets wat ik enorm koester. Na twee seizoenen kan ik niet wachten om de uitdagingen van het volgende aan te gaan.

Maar eerst toch even wat tijd nemen om te genieten van de feestdagen. Ik wens jullie alvast veel plezier en een fijne maaltijd.

Laat het smaken!

Sam

Anja

'Ga je met mij mee op pad?

Waarheen?

Wel, op ontdekkingsstocht!

Wat wil je ontdekken?

Als ik dat wist, dan is het geen ontdekkingsstocht meer'

(Vrije invulling naar Toon Tellegen)

Mijn eerste jaar 'boeren' was een hele spannende, avontuurlijke, leerrijke, verrijkende, helende, inspirerende en dankbare ervaring:

Spannend, omdat er best wat komt kijken bij het starten aan 'iets nieuw'.

Avontuurlijk, omdat geen enkele dag hetzelfde brengt.

Leerrijk, omdat het boerenleven met alles erop en eraan best complex is.

Verrijkend, omdat vragen steeds een antwoord willen vinden.

Helend, omdat ik - in en samen met de natuur - naar evenwicht mag zoeken.

Inspirerend, omdat er zoveel inspirerende mensen en gedachten mijn pad mochten kruisen.

Dankbaar, omdat ik deze ontdekkingsstocht SAMEN met anderen heb mogen bewandelen.

Dankbaar, omdat deze ontdekkingsreis niet hetzelfde zou geweest zijn zonder jullie...

Gaan jullie ook in 2020 samen met mij/ons op pad?

Anja

Floriaan

Sommigen van jullie herinneren zich misschien nog dat ik vroeger als klein manneke mee achter de kassa stond in de winkel. En toch, als iemand mij vroeg of ik het bedrijf van mijn ouders ging overnemen, antwoordde ik stevast overtuigd 'nee'. Zelf zag ik het ook niet aankomen, maar na enkele omzwervingen kwam ik vorig jaar dan toch terug bij Akelei terecht. Waren het de jonge mensen die mee hun schouders onder het bedrijf hadden gezet, de lekkere

groenten met hun sterk verhaal, of de combinatie van beiden? Ik kwam tot het inzicht dat Akelei de plek is waarvoor ik mij dagelijks wil inzetten. En dan spring ik graag elke zondag om 4u45 uit bed om met trots de groenten die mijn collega's met zorg en liefde gekweekt hebben aan de man te brengen.

Dat ik jullie nog lang mag bedienen in de winkel of aan ons marktkraam!

Floriaan

Greet

In de wintereditie 2019 van het boeiende tijdschrift 'Vruchtbare Aarde' lezen we over een oude legende als spiegel van deze tijd. De auteur vertelt over de legende neergeschreven in de vorm van een (jeugd)boek 'de Meester van de zwarte molen' door Otfried Preussler. Daarin lezen we onder meer: *'Na een lange tocht aangekomen bij de molen, stelt de molenaar aan de jonge Krabat de vraag of hij naast het molenaarsvak ook 'verder' onderwezen wil worden?'*.

Over de interpretatie van dit 'verder' sta ik hier graag even stil.

Biologisch boeren is, net als het molenaarsvak, een vak dat je vooral leert door het te doen, door de kneepjes van elementaire handelingen in de vingers te krijgen. Maar ook teelttechniek én de wetten van de natuur te leren doorgronden. De natuurlijke dynamiek respecteren en versterken leert ons dat ziekte soms wel eens een teken van zwakte van onze bedrijfsvoering zou kunnen zijn.

Het is dan ook een uitnodiging niet het symptoom, maar ook de oorzaak die aan de wortel ligt van ziekte aan te pakken. De vruchten van deze zoektocht zijn onze oogstklare groenten waar we jullie als klant graag mee van laten genieten. Met veel plezier vullen we dan ook elke keer opnieuw de winkelrekken met deze overvloedige oogst vol vitaliteit!

Maar op Akelei gaan we nog iets 'verder' dan biologisch boeren, de auteur van het bovengenoemde artikel weet het zo treffend te omschrijven: *'over de hele wereld zien we in hun eigen bron ontwakende individuen opstaan, van alle kanten worden we geprikkeld om op een vroege leeftijd met*

een eigen moraal in het leven te staan'.

De plantenwereld die ons omringt is voor mij nog altijd de meest uitnodigende spiegel van de bezieling van de innerlijke mens. Daarom durf ik de lijn door te trekken: de verbinding met de bron, de oorsprong raakt in mij de essentie in dat 'verder' gaan zowel als mens, maar ook specifiek als tuinder. Zoals zo vele generaties tuinders het voor ons deden, hebben we op Akelei de zaadvermeerdering geïntegreerd in onze dagelijkse bedrijfsvoering. Op deze manier worden oorsprong en doel verbonden, de kringloop van zaad tot zaad wordt gesloten met daar tussenin die prachtige ontvouwing van de gehele plant in al zijn levensaspecten en schoonheid. De planten die ons voeden kunnen zich zo laven aan hun eigen bron, of anders uitgedrukt doorleven in hun essentie, in alle natuurlijkheid en met respect voor hun eigenheid!

Het is dan ook een plezier om te mogen ervaren dat de jongere generatie Akelei-tuinders zich allen aangemeld hebben als boeren-vermeerderaar voor de jonge VZW Vitale Rassen en

daarmee een stap 'verder' gaan met hun vakmanschap. Niet alleen op Akelei, maar over geheel Vlaanderen zijn er een 12-tal bioboeren die 'verder' gaan en voor Vitale Rassen zaden willen vermeerderen van hun goeie selecties. Akelei wordt de centrale plaats van zaden schonen en bewaren om ze dan door middel van een webshop in januari 2021 aan te bieden aan collega's, moestuinders én aan de gemeenschap. Want dit worden kwaliteitsvolle zaden die op een bepaalde manier van ons allen zijn én blijven. Deze zaden komen uit de schoot van onze landbouwcultuur, een cultuur gekenmerkt door variatie in smaken, kleuren en vormen, dit in al zijn natuurlijkheid. Het zijn robuuste rassen met de nodige veerkracht en weerbaarheid om de uitdagingen van deze tijd aan te gaan, van binnen uit, en dit in verbinding met zijn 'natuurlijke' omgeving: het dynamische landbouwbedrijf.

Dit initiatief is een uitdaging want naast een hele bureaucratie die staat te wachten, vraagt het ook naar financiële middelen. Maar de goesting om het aan te gaan overheerst.

Hoe zal het er praktisch uitzien? Graag willen we kleine mobiele dorsmachines regionaal ter beschikking stellen van de boeren-vermeerderaars om de zadenogst op een handige manier binnen te halen. Daarnaast moet ook de infrastructuur verder neergezet worden voor zadenschoning en bewaring op Akelei.

Elke gift voor dit doel is meer dan welkom en zal 100% zinnig besteed worden. Zo wordt het ambacht van boeren-vermeerderaar terug in het leven geroepen en komt selectie terug in 'boerenhanden'.

Het rekeningnummer van VZW Vitale Rassen: BE67 5230 8110 2987. Bij voorbaat van harte bedankt!

Binnenkort kunt u ook alles over Vitale Rassen terugvinden op de website

www.vitalerassen.be

Greet

Wij wensen jullie allen een gelukkig nieuwjaar en een inspirerend 2020!

Voor de gezonde voeding zorgen wij, blijf genieten van onze kwaliteit.

Greet, Jelle, Anja, Sam, Johan en Floriaan